شنبه ۲۴ شهریور ۱۴۰۳
شماره ۴۲۲۷
FARHIKHTEGANDAILY.COM
FARHIKHTEGANONLINE

ترامپ از مناظره دوم انصراف داد

شکست از ترامپی‌ترین هریس

حانیه قاسمیان
خبرنگار گروه جهان‌شهر

تنها یک روز پس از برگزاری نخستین مناظره میان کامالا هریس، نامزد دموکرات‌ها و دونالد ترامپ، نامزد جمهوریخواهان در روز چهارشنبه، دومین مناظره به‌طور کلی لغو شد. رویترز گزارش کرده ترامپ در رسانه اجتماعی تروث‌سوشال در این باره نوشته است: «مناظره دیگری در کار نخواهد بود.» رئیس جمهور سابق آمریکا ادعا کرده نظرسنجی‌ها می‌گویند او به‌وضوح در مناظره پیروز شده است. ترامپ درحالی‌که ادعایش درخصوص نظرسنجی‌ها مورد تردید جدی است، این‌گونه استدلال کرده که هریس همانند مبارزانی که پس از شکست دوباره درخواست مسابقه می‌کنند، در پی مناظره دوم است. هریس در تجمعات انتخاباتی خود پس از مناظره از آمادگی برای شرکت در دومین دور مناظره خبر داده که نشان می‌دهد وی از نتیجه مناظره اول راضی است. علاوه‌بر نظرسنجی‌های معتبر، شش اهداکننده مالی جمهوریخواه و سه مشاور ترامپ نیز گفته‌اند فکر می‌کنند هریس در مناظره برده چون ترامپ نتوانست به خوبی پاسخ بدهد.

نظرسنجی‌ها درباره برنده مناظره چه می‌گویند؟

بیش از ۶۷ میلیون نفر برای تماشای مناظره هریس و ترامپ پای گیرنده‌های تلویزیونی بودند. آنتونی زورچر، خبرنگار بی‌بی‌سی، معتقد است دموکرات‌ها در این برخورد پرحرارت پیروز شدند. اما نظرسنجی‌ها چه می‌گویند؟

نظرسنجی مشترک رویترز و ایپسوس از ۱۴۰۰ رأی‌دهنده ثبت‌شده که حداقل چیزی درباره مناظره شنیده بودند، نشان داد ۵۳ درصد گفتند هریس پیروز شده و ۲۴ درصد ترامپ را برنده دانستند. این نظرسنجی فارغ از پیروز مناظره، همچنین نشان داد هریس با پنج درصد اختلاف از رقیب خود در سطح ملی پیش است: ۴۷ درصد درمقابل ۴۲ درصد، که نسبت به آگوست (۴۵ درصد درمقابل ۴۱ درصد) افزایش یافته است. نظرسنجی YouGov از ۱۴۰۰ بزرگسال در آمریکا نتایج مشابهی داشته است. از میان کسانی که مناظره را تماشا کردند، ۵۵ درصد هریس را برنده و ۲۵ درصد ترامپ را پیروز دانستند. با این حال، این نظرسنجی هیچ تغییری در نیت‌های رأی‌گیری نشان نداد؛ هریس همچنان با ۴۶ درصد درمقابل ۴۵ درصد پیشتازی خود را حفظ کرده بود. همچنین در نظرسنجی Morning Consult از ۳۳۰۰ رأی‌دهنده احتمالی، هریس با ۵۰ درصد درمقابل ۴۵ درصد از ترامپ پیش بود و ترامپ یک درصد کمتر از ۴۶ درصد نظرسنجی قبلی خود داشت. داده‌های موجود نشان می‌دهد اگرچه اکثریت تماشاگران مناظره احساس کردند هریس برنده شد اما عملکرد او لزوما به آرا ترجمه نمی‌شود، زیرا بسیاری از آمریکایی‌ها پیش از این تصمیم خود را برای رأی دادن گرفته‌اند.

چه کسی در نظرسنجی‌های ملی پیشتاز است؟

در ماه‌های منتهی به تصمیم بایدن برای خروج از رقابت، نظرسنجی‌ها به‌طور مداوم نشان می‌دادند او از ترامپ عقب است. در همان زمان نظرسنجی‌های فرضی نشان دادند اگر هریس نیز جایگزین بایدن شود، وضعیت بهتری نخواهد داشت. اما پس از آنکه هریس وارد کارزار انتخاباتی شد، رقابت تنگاتنگ‌تر شد و او برتری کوچکی نسبت به رقیب خود در میانگین نظرسنجی‌های ملی پیدا کرد و از آن زمان تاکنون این برتری را حفظ کرده است. هریس در طول کنوانسیون چهارروزه حزب دموکرات در شیکاگو که ۲۲ آگوست با سخنرانی‌ای به پایان رسید که در آن وعده داد «راه جدیدی به جلو» برای همه آمریکایی‌ها ارائه کند، به ۴۷ درصد محبوبیت رسید. پس از آن، آمار او تغییر چندانی نکرده است. میانگین ترامپ نیز نسبتا ثابت مانده و در حدود ۴۴ درصد در نوسان بوده و تایید شدن وی توسط رابرت اف‌کندی که نامزدی خود را در حزب دموکرات اعلام کرد و سپس کنار کشید، هیچ افزایش قابل توجهی برای او به همراه نداشت. درحالی‌که نظرسنجی‌های ملی راهنمای مفیدی برای میزان محبوبیت یک نامزد در سطح کشور آمریکا به‌عنوان یک کل هستند، اما لزوما روش دقیقی برای پیش‌بینی نتیجه انتخابات نیستند. این به این دلیل است که ایالات متحده از سیستم کالج انتخاباتی برای انتخاب رئیس جمهور استفاده می‌کند. بنابراین، برنده شدن بیشترین آرا ممکن است کمتر از محل کسب این آرا اهمیت داشته باشد. در آمریکا ۵۰ ایالت وجود دارد، اما از آنجا که اکثر آنها تقریبا همیشه به یک حزب رأی می‌دهند، تنها تعداد کمی از ایالت‌ها وجود دارند که هر دو نامزد شانس برنده شدن در آنها را دارند. این ایالت‌ها که میدان نبرد اصلی انتخابات هستند، همان مکان‌هایی هستند که پیروزی یا شکست انتخابات در آنها رقم می‌خورد.

چه کسی در ایالت‌های نوسان‌دار پیشتاز است؟

در حال حاضر، نظرسنجی‌ها در هفت ایالت میدان نبرد بسیار نزدیک است که پیش‌بینی اینکه چه کسی واقعا پیشتاز است را دشوار می‌کند. نظرسنجی‌های ایالتی کمتری نسبت به نظرسنجی‌های ملی وجود دارد، بنابراین داده‌های کمتری در دسترس است و هر نظرسنجی دارای حاشیه خطایی است که نشان می‌دهد ممکن است اعداد بالاتر یا پایین‌تر باشند.

در حال حاضر، نظرسنجی‌های اخیر نشان می‌دهد در چندین ایالت کمتر از یک درصد اختلاف بین دو نامزد وجود دارد. این ایالت‌ها شامل پنسیلوانیا که کلیدی است نیز می‌شود، زیرا بیشترین تعداد آرای الکترال را دارد و برنده شدن در آن مسیر را برای دستیابی به ۲۷۰ رأی لازم برای پیروزی هموارتر می‌کند. پنسیلوانیا، میشیگان و ویسکانسین پیش‌تر دژهای حزب دموکرات بودند اما ترامپ آنها را در سال ۲۰۱۶ به سود جمهوریخواهان تغییر داد و راه خود را برای پیروزی در انتخابات ریاست جمهوری هموار کرد. بایدن آنها را در سال ۲۰۲۰ پس گرفت و اگر هریس بتواند امسال نیز این کار را تکرار کند، در مسیر پیروزی در انتخابات قرار خواهد گرفت. به‌عنوان نشانه‌ای از اینکه چگونه رقابت از زمان نامزدی هریس تغییر کرده، در روزی که بایدن از رقابت کنار رفت، او در این هفت ایالت میدان نبرد به‌طور میانگین نزدیک به پنج درصد از ترامپ عقب بود.

آیا می‌توان به نظرسنجی‌ها اعتماد کرد؟

در حال حاضر، نظرسنجی‌ها نشان می‌دهند کامالا هریس و دونالد ترامپ در سطح ملی و در ایالت‌های میدان نبرد تنها چند درصد با یکدیگر فاصله دارند و وقتی رقابت اینقدر نزدیک است، پیش‌بینی برنده بسیار دشوار است. نظرسنجی‌ها حمایت از ترامپ را در هر دو انتخابات ۲۰۱۶ و ۲۰۲۰ دست‌کم گرفتند. شرکت‌های نظرسنجی در تلاش خواهند بود این مشکل را با روش‌های مختلف ازجمله تطبیق بهتر نتایج با ترکیب جمعیت رأی‌دهندگان اصلاح کنند. اما این تنظیمات دشوار است و نظرسنجی‌کنندگان همچنان باید حدس‌های آگاهانه‌ای درباره عوامل دیگری مانند میزان مشارکت مردم آمریکا در روز انتخابات (۵ نوامبر) داشته باشند.

درباره مناظره‌ای که ورق را برای دموکرات‌ها برگرداند

براساس آمارها بیش از ۶۷ میلیون نفر از مردم جهان مناظره را به صورت زنده تماشا کرده‌اند. با احتساب کسانی که پس از آن مناظره را دیده‌اند، تاکنون بیش از ۱۰۰ میلیون نفر اولین مناظره ترامپ و هریس را تماشا کرده‌اند. روزنامه واشنگتن‌پست و رسانه abc نیوز، گزارش‌هایی درباره «تصمیم مردد‌ها به نفع هریس» منتشر کرده‌اند. بسیاری از کارشناسان آمریکایی هریس را پیروز اولیه مناظره می‌دانند. با اینکه پیروز در مناظره، پیروز حتمی انتخابات نیست اما به نظر عملکرد هریس توانست برد نسبی را برای دموکرات‌ها به ارمغان بیاورد.

قوی‌ترین عملکرد خانم معاون

از همان لحظات ابتدایی مناظره و زمانی که هریس به سمت تریبون ترامپ رفت و او را مجبور به دست دادن کرد، توانست شرایط این تقابل مهم را درست هشت هفته قبل از روز انتخابات تعیین کند. از دیدگاه هریس، شب به خوبی پیش رفت. او با انرژی ظاهر شد و چشم‌اندازی مثبت برای آینده ارائه داد. ترامپ اخمو و عصبانی بود و از آمریکا به‌عنوان یک کشور در حال سقوط انتقاد می‌کرد و به نظر می‌رسید از بازی خود عقب است. معاون رئیس جمهور آمریکا که در موقعیت‌های غیرمنتظره گاهی با مشکل مواجه شده بود، قوی‌ترین عملکرد سیاسی دوران خود را به نمایش گذاشت. ترامپ که با پیش‌بینی پیروزی در مناظره در رینگ بوکس وارد میدان شده بود، خود با ضربات مکرر شگفت‌زده شد و موفق نشد ضربات زیادی وارد کند. در زمانی که نزدیک به یک‌سوم از رأی‌دهندگان در یک نظرسنجی اخیر اعلام کرده بودند که می‌خواهند بیشتر درباره هریس بدانند، به نظر می‌رسد عملکرد معاون رئیس جمهور به احتمال زیاد به گسترش ائتلاف او کمک کند. در همین حال، ترامپ تلاش چندانی نکرد تا تصورات منفی درباره نیاتش را در میان رأی‌دهندگان کلیدی ایالت‌های نوسان‌دهنده که انتخابات را تعیین خواهند کرد، تغییر دهد. او تلاش کرد تا از دوره اول خود رها نشود و اغلب به نظر می‌رسید همچنان دوست دارد با جو بایدن رقیب قبلی‌اش، مناظره کند.

پیروز مناظره، پیروز انتخابات نیست

معمولا روزها یا هفته‌ها طول می‌کشد تا تاثیرات یک مناظره ریاست جمهوری به عمق رأی‌دهندگان نفوذ کند و تاثیرات ماندگار ایجاد شود. نامزدهایی که در صحنه مناظره پیروز می‌شوند، همیشه در انتخابات پیروز نمی‌شوند. ترامپ در سال ۲۰۱۶ و رئیس جمهور جورج بوش در سال ۲۰۰۴ از نظر برخی، مناظره‌ها را باخته بودند اما درنهایت به کاخ سفید راه یافتند. در حال حاضر نیز درحالی‌که دموکرات‌ها پس از عملکرد هریس خوشحالند، هواداران سیاسی معمولا یک مناظره را براساس ترجیحات سیاسی خود قضاوت می‌کنند. حتی اگر پس از مناظره ترامپ از محبوبیتش کاسته شود، او مدت‌هاست که در دو مساله اصلی انتخابات - اقتصاد و مهاجرت - برتری دارد. با توجه به اینکه بسیاری از رأی‌دهندگان هنوز در انتظار مزایای بازگشت اقتصادی پس از همه‌گیری هستند، مشخص نیست آیا یک مناظره می‌تواند تاثیر قاطعی بر رأی آنها داشته باشد. پیام‌های تاریک ترامپ درباره مهاجرت و جرم و جنایت ممکن است اغراق‌آمیز باشند اما درگذشته موثر بوده‌اند. همچنین همیشه این احتمال وجود دارد که رویدادهای ناگهانی در داخل یا خارج از آمریکا در دو ماه آینده تعادل را بر هم بزنند. درحالی‌که هنوز زود است بگوییم آیا عملکرد قوی هریس به نیروی جدیدی تبدیل خواهد شد یا خیر، کمپین او امیدوار است شانس خود را در میان شاید ۲۰۰ هزار رأی‌دهنده‌ای که انتخابات آینده را در چند ایالت تعیین خواهند کرد، بهبود بخشد.

هریس وقت تلف نکرد

هریس به‌طور مستقیم با بینندگانی که در خانه نشسته بودند صحبت کرد و وعده داد مشکلات آمریکایی‌های کارگری که با قیمت‌های بالای مواد غذایی و مسکن دست و پنجه نرم می‌کنند را کاهش می‌دهد. او ترامپ را به خاطر اندازه جمعیت‌های گردهمایی‌هایش مورد تمسخر قرار داد و او را ضعیف خطاب کرد. به‌طور شگفت‌آوری، ترامپ هر بار به دام افتاد. آمادگی دقیق هریس نتیجه داد و او از اشتباهات خطرناک برای کمپین خود جلوگیری کرد. به‌طور بنیادی، هریس تصمیم دموکرات‌ها برای کنار گذاشتن بایدن به‌عنوان نامزد را تایید کرد و به‌طور دقیق شخصیت، سیاست‌ها و میراث ترامپ را تحلیل و رد کرد؛ کاری که رئیس جمهور در مناظره فاجعه‌آمیز ژوئن که به پایان کمپین انتخاب مجدد او منجر شد، قادر به انجام آن نبود. ناتوانی ترامپ در مقاومت در برابر طعنه‌ای که به‌طور مداوم به وی زده می‌شد، به این معنا بود که یکی از ترسناک‌ترین مجریان سیاسی دوران مدرن، بیشتر از اینکه به حریفش آسیب بزند، به خودش آسیب زد. این موضوع هیچ‌گاه واضح‌تر از زمانی نبود که او یک توهین نژادپرستانه درباره مهاجران هائیتی که حیوانات خانگی می‌خورند را تکرار کرد. حتی جی‌دی ونس، معاون ترامپ نیز تاکید کرده که این ادعا شاید درست نباشد. هریس پس از اینکه دید حریفش ادعاهایش درمورد افراط‌گرایی را تایید کرد، فقط سرش را تکان داد. معاون رئیس جمهور پس از آنکه از ورود به تلاش‌های ترامپ برای تبدیل انتخابات به یک همه‌پرسی درباره نژاد و جنسیت خود امتناع کرد، در مناظره انتقاد مستقیمی از رقیب خود ارائه داد. او به درخواست‌های قبلی ترامپ برای اعدام پنج نفر از جوانان پرونده پارک مرکزی و دروغ‌هایش درباره محل تولد رئیس جمهور باراک اوباما اشاره کرد و او را به‌عنوان نیرویی معرفی کرد که به دنبال بهره‌برداری از عمیق‌ترین زخم‌های تاریخی آمریکا برای منافع شخصی خود است. هریس گفت: «فکر می‌کنم تراژدی است که کسی که می‌خواهد رئیس جمهور شود، در طول دوران حرفه‌ای خود به‌طور مداوم تلاش کرده از نژاد برای تقسیم مردم آمریکا استفاده کند.» عملکرد هریس کاملا بی‌نقص نبود. او به اولین سوال خود - که آیا رای‌دهندگان اکنون وضعیت بهتری نسبت به چهار سال قبل دارند یا خیر - پاسخ نداد و همچنین به‌طور مستقیم نگفت که آیا از مرگ ۱۳ نظامی آمریکایی که در سال ۲۰۲۱ در جریان خروج آشفته آمریکا از افغانستان کشته شدند و این مرگ‌ها به یکی از محورهای کمپین ترامپ تبدیل شده، پشیمان است یا خیر. با این حال، حتی انحراف‌های او نیز نشان داد که به یک مجری سیاسی موثرتر تبدیل شده است، زیرا به سمت نکات کلیدی خود چرخید و ترامپ نتوانست به‌طور موثر از او بازجویی کند.

ترامپ نتوانست بهترین دفاع خود را ارائه دهد

ناتوانی ترامپ در تمرکز بر یک حمله منسجم علیه هریس یا کنار گذاشتن تلاش‌های آشکار او برای منحرف کردن حواسش، ترس‌های بسیاری از جمهوریخواهان را تایید کرد. به طرز عجیبی، ترامپ از همان کمبودی رنج می‌برد که بایدن در مناظره خود در ماه ژوئن با آن روبه‌رو شد؛ او نتوانست رقیب خود را به چالش بکشد و نتوانست طرحی قوی برای آینده ارائه دهد. ترامپ اغلب در مسیر نظرات راست‌گرایانه منحرف می‌شد و قیاس‌هایی می‌کرد که فقط بینندگان منظم رسانه‌های محافظه‌کار قادر به فهم آن بودند. گاهی به نظر می‌رسید که رئیس جمهور سابق برای یک مناظره آمده، اما سخنانش بیشتر شبیه یکی از تجمعات پرشور او بود. ترامپ در دفاع از دوره اول ریاست جمهوری و رهبری جهانی خود، به نخست‌وزیر اقتدارگرای مجارستان، ویکتور اوربان اشاره کرد که ادعای هریس مبنی بر اینکه او به رهبران مستبد خارجی احترام می‌گذارد را تقویت کرد. ترامپ همچنین برای حمایت از ادعاهای نادرست خود گفت مجریان فاکس نیوز از او حمایت می‌کنند که ممکن است رای‌دهندگان اصلی‌اش را خشنود کند اما همچنین نشان می‌دهد زندگی‌اش در دنیای بسته محافظه‌کارانه، توانایی وی را در صحبت با رای‌دهندگان معتدل‌تر تضعیف کرده است. تیم ترامپ تلاش کرده بود که میکروفن‌ها را زمانی که کاندیداها صحبت نمی‌کردند، خاموش کند - ظاهرا برای جلوگیری از تمایل معاون رئیس جمهور به بررسی حقایق صحبت‌های رئیس جمهور سابق در لحظه و محدود کردن وسوسه‌اش برای قطع صحبت‌ها - اما در عمل، این محدودیت‌ها به ضرر ترامپ بود. او مجبور بود در سکوت بایستد درحالی‌که هریس به شیوه‌ای که رئیس جمهور سابق هرگز در ملاء عام تجربه نکرده بود، او را مورد سرزنش قرار می‌داد. یکی از روش‌های ارزیابی مناظره این است که صدای تلویزیون را کم کنید و به زبان بدن کاندیداها توجه کنید. در مناظره، ترامپ با خشم و درحالی‌که عضلات دور دهانش را منقبض کرده بود، به نظر می‌رسید که در طوفانی از عصبانیت فرو رفته است. در مقابل، هریس با لبخندی آگاهانه ضربات خود را وارد می‌کرد و به‌طور مستقیم به چشمان بینندگان در خانه نگاه می‌کرد.

بزرگ‌ترین شکست ترامپ این بود که نتوانست به بزرگ‌ترین نقطه ضعف هریس حمله کند. هریس معمولا در موقعیت‌های برنامه‌ریزی‌شده قوی است، اما زمانی که به حالت تدافعی کشیده و غافلگیر می‌شود، دچار مشکل می‌شود. ترامپ تعداد بسیار کمی از این لحظات را ایجاد کرد تا رقیب خود را ناراحت کند. او تا زمانی که به بیانیه پایانی‌اش رسید، نتوانسته بود قوی‌ترین جمله خود را بیان کند؛ اینکه هریس به‌عنوان بخشی حیاتی از دولت برای بیش از سه سال، هیچ‌یک از کارهایی که اکنون می‌گوید انجام خواهد داد را انجام نداده است. او همچنین در موضوع سقط جنین که برایش در نظرسنجی‌ها میان رای‌دهندگان زن فاجعه‌بار بوده، دچار تزلزل شد. ترامپ هم به دنبال اعتبار برای ساخت اکثریت محافظه‌کار در دیوان عالی بود که حق قانونی سقط جنین در سراسر آمریکا را لغو کرد و هم به اشتباه ادعا کرد اکثر آمریکایی‌ها همیشه خواسته بودند این موضوع به ایالت‌ها بازگردانده شود. این امر به هریس فرصتی داد تا خطی تندوتیز را بیان کند: «این توهین به زنان آمریکاست.»

لحظات قوی ترامپ درست در پایان مناظره بود، وقتی که او از هریس و بایدن به خاطر تهاجم روسیه به اوکراین به‌شدت انتقاد کرد. او شبح تهدید هسته‌ای از طرف روسیه را مطرح و خود را تنها مانع بین ایالات متحده و جنگ جهانی سوم معرفی کرد. وعده‌های او برای پایان دادن به این درگیری ممکن است به احساسات مردم عادی نزدیک‌تر باشد تا وعده‌های بایدن برای ایستادگی در کنار کی‌یف تا زمانی که لازم باشد. اما احتمالا هریس درست می‌گفت که برنامه ترامپ تنها می‌تواند با صلحی که به نفع پوتین باشد، محقق شود. حتی در درگیری‌هایش با هریس درباره جنگ اوکراین، به نظر می‌رسید ترامپ دلتنگ کمپین انتخاباتی بود که برایش بسیار لذت‌بخش‌تر از کمپینی است که اکنون به راه انداخته است. در بخش حساسی از مناظره معاون رئیس جمهور در جمله‌ای که می‌تواند سرگردانی ترامپ را توضیح دهد و شاید تعریف‌کننده کل انتخابات باشد به او گفت: «شما علیه جو بایدن رقابت نمی‌کنید، شما علیه من رقابت می‌کنید.»

کره شمالی با رونمایی از تاسیسات غنی‌سازی نشان داد به دنبال افزایش کمی زرادخانه هسته‌ای خود است

جیب پر هسته‌ای

تلویزیون دولتی کره شمالی روز گذشته برای نخستین بار تصاویری از تاسیسات غنی‌سازی این کشور را به نمایش گذاشت. این تصاویر مربوط به بازدید کیم جونگ اون، رهبر کره شمالی از این تاسیسات است. تاریخ بازدید اون از تاسیسات غنی‌سازی کشورش مشخص نیست اما احتمالا اخیرا صورت گرفته، زیرا وی از کارکنان مرکز مزبور خواسته بر تلاش‌های خود برای تولید مواد شکافت‌پذیر جهت ساخت تعداد بیشتری سلاح هسته‌ای، بیفزایند. رونمایی از تاسیسات غنی‌سازی کره شمالی که پیش از این نیز گمانه‌زنی‌هایی مبنی بر وجود آنها منتشر شده بود، تحولی بزرگ به حساب می‌آید. تا پیش از این پیونگ یانگ برای تولید سلاح‌های هسته‌ای متکی به رآکتورهای آب سبک تجاری و آزمایشی‌اش بود تا پس از یک دوره فعالیت آنها، سوخت مصرفی‌شان را بازفرآوری کرده و به پلوتونیوم دست یابد. نخستین سلاح آزمایش شده این کشور در سال ۲۰۰۶ نیز از نوع پلوتونیومی بود.

تفاوت‌ها

برای سلاح هسته‌ای از دو نوع ماده شکافت‌پذیر می‌توان استفاده کرد؛ اورانیوم با غنای بالا یا پلوتونیوم. دسترسی به اورانیوم با غنای بالا می‌تواند به سهولت و سرعت انجام شود اما پلوتونیوم مسیر طولانی‌تری دارد. به لحاظ اطمینان‌پذیری و قدرت انفجار، سلاح‌هایی که با پلوتونیوم ساخته می‌شوند قدرت بیشتری دارند، به همین دلیل تقریبا تمام کشورها به جز دولت‌هایی که قدرت مالی و فناوری کمتری دارند، از پلوتونیوم برای ساخت سلاح هسته‌ای استفاده می‌کنند. برای کشورهایی مانند کره شمالی و حتی پاکستان که با فشار گسترده بین‌المللی، کمبود منابع مالی و ضعف فناوری مواجه‌اند، غنی‌سازی مسیر بهتری است. این کشورها قادر به ساخت رآکتور نیستند و به دلیل تحریم‌ها در دوره دستیابی به سلاح هسته‌ای، نمی‌توانند آن را از بازار جهانی تامین کنند؛ هرچند وضعیت پاکستان امروزه تا حدی تغییر کرده اما کره شمالی همچنان با این وضعیت دست‌وپنجه نرم می‌کند. اما با وجود تمام دشواری‌ها، پیونگ یانگ می‌تواند با غنی‌سازی اورانیوم ضمن بالا بردن اطمینان‌پذیری نظام تولید سلاح خود از نظر استقلال فناوری، به فرآیند تولید سرعت بدهد.

برتری‌ها و محدودیت‌ها

استفاده از بمب‌های اورانیومی محدودیتی‌هایی دارند و به نظر می‌رسد وزن آنها اندکی از بمب‌های پلوتونیومی بیشتر باشد. برای ساخت یک بمب هسته‌ای به ۸ کیلوگرم پلوتونیوم یا ۲۴ کیلوگرم اورانیوم نیاز است اما گاهی میزان اورانیوم می‌تواند افزایش یابد. با توجه به اجزای متفاوت، احتمالا وزن نهایی بمب‌های اورانیومی به شکل قابل توجهی از بمب‌های پلوتونیومی بیشتر باشد. شاید تفاوت وزن چند ده کیلویی یا چند صد کیلویی برای سلاح‌های نامتعارف ناچیز به نظر برسد اما این‌گونه نیست. این موضوع زمانی دردسرساز می‌شود که قرار باشد این بمب‌ها به شکل کلاهک درآمده و روی موشک‌های بالستیک قاره‌پیما نصب شوند. برخی از موشک‌های بالستیک قاره‌پیما، به‌ویژه انواعی که کره شمالی ساخته است، برای رسیدن به حداکثر برد خود و هدف قرار دادن مناطق عمقی آمریکا باید وزن کلاهکی کمتر از یک تن یا نیم تن داشته باشند. کره شمالی اگر روی تسلیحات اورانیومی تمرکز کند، قادر به نصب چند کلاهک به شکل مجتمع روی موشک‌های بالستیک قاره‌پیمای خود نبوده و باید آنها را با یک کلاهک مستقر کند. علی‌رغم این امتیاز منفی، سلاح اورانیومی مسیری به‌شدت مطمئن برای کره شمالی است. اگر بر اثر حمله یا خرابکاری آسیبی به رآکتورهای هسته‌ای کره شمالی وارد شود، مسیر تولید پلوتونیوم این کشور مسدود می‌شود اما تاسیسات غنی‌سازی را می‌تواند در تعداد بالا و مناطق صعب‌العبور و زیرزمینی احداث کند. این تاسیسات همچنین در صورت آسیب راحت‌تر از رآکتور قابل بازسازی‌اند. از سوی دیگر، پیونگ یانگ در صورت دستیابی به کیک زرد از بازارهای جهانی، با ماشین‌های سانتریفیوژ می‌تواند به سرعت دست به انباشت میزان بالایی از مواد شکافت‌پذیر بزند.

پیام اصلی

کره شمالی سیاست کمی در حوزه تسلیحات هسته‌ای درپیش گرفته است. به کارگیری انواع مختلفی از موشک‌های بالستیک قاره‌پیما و تولید انبوه‌شان و همچنین رونمایی از تاسیسات غنی‌سازی، حکایت از تصمیم اون برای افزایش قابل توجه تعداد سلاح‌های هسته‌ای کشورش است. تحقیقات مختلف نشان می‌دهد کره شمالی امروزه به مواد شکاف‌پذیر برای ساخت ۱۰۰ سلاح هسته‌ای دسترسی دارد اما تاکنون تنها ۵۰ سلاح را مونتاژ کرده است.

گلوگاه

آمار قابل اتکایی از معادن اورانیوم در کره شمالی وجود ندارد اما این کشور در میان دولت‌هایی قرار دارد که در این دسته فقیر به حساب می‌آیند. بر این اساس پیونگ یانگ باید بتواند نیاز خود را با واردات تامین کند. به نظر می‌رسد تامین اورانیوم از کشورهای آسیای میانه یا آفریقایی در ازای فروش تسلیحات یکی از راهکارهای پیونگ یانگ باشد. با این وجود کره شمالی نخواهد توانست به مقادیر قابل توجهی کیک زرد دست یابد اما می‌تواند به آرامی و البته زمانی طولانی‌تر، تسلیحات زرادخانه‌اش را به بیش از ۱۰۰ یا حتی ۲۰۰ سلاح برساند.